

РЕШЕНИЕ

№ 114

гр. Разград, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Лазар Й. Мичев

Членове: Емил Д. Стоев
Пламен М. Драганов

при участието на секретаря Мариан В. Найденов
в присъствието на прокурора В. Як. М.
като разгледа докладваното от Емил Д. Стоев Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20223300600291 по описа за 2022 година

Въззивното производство е образувано по жалба от адв. Д. Б. –
упълномощен защитник (пълномощно на л. 27 от нохд №771/21 г. РС
Разград) на подсъдимия Р. М. И., с ЕГН *****, против **присъда**
№36/04.07.2022 г. по нохд №771/2021 г. на Районен съд Разград.

С обжалваната присъда РС Разград признал подсъдимия Р. М. И., за
виновен в това, че на 03.08.2021 г. в с. Топчии, причинил средна телесна
повреда на К. П. И. от с. Топчии, изразяваща се в счупването на близката
фаланга на 4-ти пръст на лява ръка, довело до трайно затруднение в
движението на левия горен крайник за срок повече от един месец, поради
което на основание чл. 129, ал. 2, във вр. с ал. 1 от НК и във вр. с чл. 55, ал. 1,
т. 2, б. б от НК го осъдил на пробация, включваща следните пробационни
мерки:

- ЗАДЪЛЖИТЕЛНА РЕГИСТРАЦИЯ ПО НАСТОЯЩ АДРЕС за срок от
ЕДНА ГОДИНА с периодичност ДВА пъти седмично

- ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ПЕРИОДИЧНИ СРЕЩИ с пробационен служител
за срок от ЕДНА ГОДИНА

- 100 /сто/ часа БЕЗВЪЗМЕЗДЕН ТРУД за срок от ЕДНА ГОДИНА.

Осъдил Р. И., на основание чл.45 от ЗЗД, да заплати на К. И. от с.
Топчии 8 000 лева - обезщетение за причинените неимуществени вреди в
резултат на престъплението, ведно със законната лихва от датата на деликта -

03.08.2021 г. до окончателното изплащане на сумата. В останалата част, до предявения размер от 20 000 лв., съдът отхвърлил иска, като неоснователен.

Присъдил разноски в тежест на подсъдимия.

Постъпила е жалба (вх. №6212/18.07.2022 г. на РС Разград) от адв. Б. – защитник на подсъдимия Р. М. И.. Оплакването е, че присъдата е неправилна, незаконосъобразна, постановена в нарушение на закона. Защитникът сочи, че не са събрани никакви доказателства, че деянието е осъществено умишлено. Изтъква се, че подсъдимият е действал, за да се защити от нападение от пострадалата. Не са отчетени многобройните смекчаващи обстоятелства. Според защитникът присъденото обезщетение е изключително завишено, тъй като е налице съпричиняване, а подсъдимият е действал, за да се защити.

Искането е да бъде отменена изцяло присъдата и алтернативно да се наложи по-леко по вида и размер наказание и да се намали значително присъденото обезщетение по гражданския иск.

С жалбата са представени писмени доказателства – характеристики на подсъдимия Р. М. И. от работодатели.

Няма направени други доказателствени искания.

В съдебно заседание защитникът на подс. М. – адв. Д. Б. поддържа жалбата. Излага становище, че макар да не оспорва, че пострадалото лице има получени наранявания, то подсъдимият не е действал умишлено. Счита, че са налице основания за прилагане на чл. 12 НК, макар и да има превишаване пределите на неизбежната отбрана. Адв. Б. акцентира на показанията на сина на подсъдимия и пострадалата, който сочи, че отношенията между бившите съпрузи са били обтегнати, често се е стигало до конфликти, но когато се е стигало до физическа агресия, инициатор винаги е била пострадалата. Защитникът намира, че конкретния случай отново се развива по познатия сценарий - пострадалата е нападнала подсъдимия, а той е действал единствено и само с цел тя да бъде обезоръжена и да се защити, като вероятно е приложил повече сила от необходимо. Според адв. Б. подсъдимият не е осъзнавал, че е причинил някакви наранявания на пострадалата. Адв. Б. изтъква, че първоинстанционният съд превратно и едностранно е ценил единствено и само уличаващите събрани доказателства и не се е съобразил със събраните доказателства, които говорят в обратна посока. Прави се оплакване и от това, че наложеното наказание е изключително тежко.

Защитникът излага доводи за неоснователност на гражданския иск и алтернативно за уважаване в многократно редуциран размер.

Подс. И. в съдебно заседание заявява, че не е направил нищо умишлено, че не е желал да се стигне до телесна повреда, а отблъснал пострадалата. Изтъква, че се занимавал с хора в казармата, а след пенсия работил в охранителна фирма, но срещу него не е имало оплаквания.

Препис от жалбата е връчен на РП Разград на 23.09.2022 г. и на адв.И. – повереник на гражданския ищец на 12.10.2022 г.

В срока по чл. 322 НПК не са постъпили възражения.

В съдебно заседание прокурорът изразява становище, че **жалбата е неоснователна**, тъй като безспорно е установена фактическата обстановка и съдът е направил единствения възможен правен извод, относно факта на престъплението и извършителя. Прокурорът посочва, че съдът, в мотивите си, е изложил, защо кредитира показанията на пострадалата, а те се подкрепят и от заключенията по назначените експертизи – СМЕ и СППЕ.

Прокурорът намира, че при определяне на размера на наказанието съдът е отчел смекчаващите и отегчаващите обстоятелства и е наложил адекватно наказание „пробация“, а гражданския иск считам е определен по справедливост.

В съдебно заседание адв. И. – повереник на гражданския ищец К. П. И. изразява становище, че **жалбата е неоснователна**, а решението на първоинстанционния съд за правилно и законосъобразно. Според адв. И., въпреки събраните характеристични данни по отношение на подсъдимия, които го представят като личност с висока реализация в обществото, то поведението му е типично, според психолозите, на домашен насилник, тъй като поведението на една личност в обществото, може изобщо да не съответства на поведението по отношение на близките хора. Повереникът на гражданския ищец акцентира на психологическите профили на подсъдимия и пострадалата, според които пострадалата не е конфликтна личност и е почувствителна, трудно е преживяла случилото се, за разлика от подсъдимия, който има съвсем друг психологически профил и не умее да съпреживява и е личност, която се опитва да наложи своето мнение и да постави на място хората, с които се намира в някакви конфликтни отношения.

Според адв. И. се касае за умишлено нанесена телесна повреда и с оглед установения механизъм на нанасяне не може да се приеме твърдяната неизбежна отбрана.

Моли съда да потвърди решението на първоинстанционният съд. При произнасяне по гражданския иск, чиито размер намира за справедливо определен от първоинстанционния съд като, моли да се отчете колко време е била в болнични пострадалата и колко е продължителен периодът на нейното възстановяване, болката и тревожността, очертани в психологическото изследване по делото.

Съставът на въззивния съд, след запознаване с делото, като взе предвид доводите и становищата на страните, с оглед характера на въззивната проверка, съобразно обхвата ѝ по чл. 314 от НПК, **установи:**

Жалбата е подадена против подлежащ на въззивна проверка съдебен акт, в срока по чл. 319 НПК и от лице, което е оправомощено, съгласно чл. 318, ал. 2-6 НПК.

Установена е следната фактическа обстановка:

Подсъдимият Р. М. И. е български гражданин, роден на 24.01.1956 г. в гр. Кубрат, живее в гр. Разград, има средно образование. Работил е - до 1997 г. като военнослужещ, а след това като охранител. С решение на ТЕЛК от 2019 г., с оглед водещата диагноза – нарушение на вестибуларната функция, му е определена 50% трайно намалена работоспособност, както и че не може да изпълнява длъжност охранител. 2019 г. И. е разведен.

Р. М. И. не страда от психично заболяване. Интелектуалните годности са в норма. Подсъдимият е общителен, активен, целеустремен в действията и постъпките си. Обича срещите с хора, комуникацията и новите ситуации. Бързо се адаптира. Настойчив и целеустремен в удовлетворяване на лични доминанти. Уверен в себе си, последователен, усърден. С изразен стремеж към самостоятелност. В отношенията към обкръжаващите е твърд и взискателен. Злопамятен. Често проявява пасивно упорство. Педантичен, разсъдлив и хладнокръвен. Към чуждото мнение се отнася безразлично. Консервативен. Емоционално-сдържан. Недоверчив. В отношенията обича да доминира. Счита, че може да отстоява интересите си, че ценят работата му. Проявява умерено понижен самоконтрол, с нисък праг на раздразла във фрустриращи ситуации, има потребност да контролира събитията. Демонстрира защитни нагласи, потискане на емоциите, дистанцираност в интерперсоналните взаимоотношения. Има склонност към социално желателно поведение, пречупено през субективното преживяване на личността.

Няма данни за редовна употреба на алкохол, няма данни за оформена психическа и физическа зависимост. Може да разбира свойството и значението на извършеното. Може да възприема правилно фактите, имащи значение за делото и да дава обяснения.

Подс. Р. М. И. и св. К. П. И. са бивши съпрузи, бракът им, сключен през 1996 г., е прекратен, по вина на Р. И., с решение по бр.д. №124/2004 г. на РС Разград, влязло в сила на 10.03.2005 г. От брака си Р. И. и К. И. имат едно дете – св. Р. И., роден на 04.07.1996 г. Семейното жилище в гр. Разград, собственост на подс. И., било предоставено на К. И. до навършване пълнолетие на детето им – св. Р. И..

След като сина им навършил пълнолетие И. живеела в с.Топчии. Подс. И. понякога я посещавал, за да ѝ помага. През 2015 г. при ПТП подс. Р. И. и сина му Р. И. пострадали, като И. бил в тежко състояние. Поради това К. И. се върнала да живее в жилището в гр. Разград, за да се грижи за И..

К. П. И. не страда от психично заболяване. Няма сведения за провеждани лечения в психиатрични заведения и контакти с психиатрични служби до момента. Интелектуалните годности са в норма. Налице са добри

интелектуалномнестични възможности, отговарящи на физическата възраст и придобития социален опит. И. е средно общителна, активна и инициативна, предимно с интровертна насоченост на личността. Във взаимоотношенията е точна, с възможност за емпатия. Не е конфликтна. В ситуации на стрес има нужда от усамотение за да намери правилното решение. Често е пасивна. Във взаимоотношенията е точна, умее да съпреживява. Има способност да изгражда трайни връзки. Често проявява възискателност към околните. Упорита, горда и честолюбива. Обича премерения риск, деен тип личност, но често няма своя принципна позиция, което я прави зависима в отношенията с най-близките. Променлива - в периоди на потиснато настроение е пасивна, зависима. Понякога изпада в паника, понякога в депресия. Контактността циклично се променя, голяма в период на повишено настроение, малка през период на потиснатост. Интересите ѝ също се определят съгласно настроението. Лесно изпада в стрес. С трудности в адаптацията. С правилна самооценка. Няма данни за редовна употреба на алкохол, няма данни за оформена психическа и физическа зависимост.

Не се установява наличие на склонност у К. И. да прикрива и преиначава истината. И. може да възприема правилно фактите от действителността и да дава достоверни обяснения за тях.

Между подс. И. и К. И. често възниквали конфликти. Това поведение на И. – проявявал неуважение към съпругата си, обиждал я, нанасял □ побои, било основание и съдът по бр. д. №124/2004 г. да приеме, че подсъдимият носи вина за разстройството на брака. Конфликти между двамата възниквали и през 2017 г. – обикновено след употреба на алкохол, подс. И. обиждал бившата си съпруга.

Двамата продължили да живеят заедно в гр. Разград, И. посещавала и имота в с.Топчии.

На 03.08.2021 г. св. К. И. и подс. Р. И. отишли в имота в с.Топчии на ул. “Девети септември“ №15, където отглеждали зеленчуци и се занимавали с обработката им. През деня дошла сестрата на И. – св. Р. М.а, която знаела, че двамата ще бъдат там. М.а ги помолила да помогнат в брането на боб в градината в гр. Исперих, а подсъдимият и пострадалата обещали на следващия ден да отидат в гр. Исперих. М.а си тръгнала.

След като приключили с работата и св. И. пуснала капковото напояване, подс. И. и св. И. седнали да вечерят, навън в градината на къщата. Двамата употребили алкохол.

Подсъдимият започнал да обижда И., да псува, тя се ядосала и му отвърнала. Двамата се скарали, станали от масата, подс. И. хванал с дясната си ръка лявата ръка на пострадалата за безименния пръст и кутрето и извил пръстите ѝ. И. усетила болка, казала на подсъдимия, че я боли ръката, да я пусне, но той я придърпал към себе си. И. опитала да издърпа ръката си, но И. не я пуснал. След това я блъснал назад и И. паднала на земята. Подс. И. влязъл в къщата, преоблякъл се и си тръгнал с лекия си автомобил.

И. изпитвала силна болка в пръстите на лявата ръка, а кутрето било

изкривено настрани. Опитала се да го намести, но то пак се изкривило. Пострадалата се обадила на тел. 112 и дошъл екип на ЦСМП и служители на РУ МВР - Разград.

Подс. И. отишъл с автомобила си в гр. Исперих при сестрата на пострадалата - св. Р. М.а. Обяснил, че се скарали със сестра ѝ. По-късно, по телефона, се обадила и св. К. И., която обяснила на сестра си, че е в спешно отделение в гр. Разград и има съмнение, че пръстите на ръката ѝ са счупени.

Въздействието, което подс. И. оказал върху пръстите на св. И. причинило счупване на 4-ти пръст на лява ръка (близка фаланга) с хематоми на 4-ти и 5-ти пръсти. Това довело до трайно затруднение в движението на левия горен крайник за срок повече от един месец. Като по такъв вид фрактури имобилизацията се налага за срок от 4 седмици и при нормален оздравителен процес работоспособността се възстановява след 5-6 седмици. В случая, от приложената медицинска документация се установява, че се касае за удължен възстановителен срок и към 21.09.2021 г. са налице рентгенологични данни за несраснала фрактура.

В резултат на инцидента И. получила и контузия на главата и повърхностна рана на външния глезен на левия крак, които са причинили болка и страдание.

След деянието при И. са били налице тревожност, безпокойство, болка, чувство за оцетеност, нараненост, обида, социална изолация и принудително ограничаване на контактите, себеотносни интерпретации, вегетативни симптоми, което съответства на диагностичните критерии за разстройство в адаптацията или адаптационна реакция, с тревожно-депресивен облик. Не е провеждала медикаментозно лечение.

Описаната фактическа обстановка, която съвпада с приетата от първоинстанционният съд, е установена от състава на въззивния съд след самостоятелен анализ на доказателствата.

Показанията на св. И. са ясни, последователни, детайлни. Подкрепят се от показанията на св. Р. И. – син на страните, на когото е съобщила за станалото, непосредствено след деянието, докато е била в болницата; на св. М.а – сестра на пострадалата, на която е пресъздала станалото – „той ѝ усукал ръката“ и „са ѝ счупени пръстите“, непосредствено след деянието, докато е била в болницата. Посочила е подсъдимия като извършител и е описала строеното от него, „че ѝ счупил ръката“ и пред св. Н. – служител на полицията, посетил местопроизшествието след подадения сигнал. Пред тримата свидетели, непосредствено след деянието, св. И. е описала извършеното от подс. И. е и го е посочила като извършител. Съдът намира показанията на пострадалата за достоверни, като отчете, освен съответствието им с останалата доказателствена съвкупност, с изключение на обясненията на подсъдимия, заключението на вещите лица, при проведеното психологическо изследване, което установява че И. няма склонност да прикрива и преиначава истината.

Заключенията по назначените комплексна съдебно-психиатрична и

психологическа експертиза и по съдебно-медицинската експертиза са пълни, ясни и мотивирани. Няма съмнение за правилността им.

Подсъдимият в обясненията си не отрича конфликт и физически сблъсък с пострадалата, но твърди, че не е усуквал пръстите □, а само отблъснал И., като е възможно при това да е засегнал ръцете ѝ.

Подсъдимият твърди, че пострадалата хвърлила по него кутия цигари, (което твърди и св. М.а, че □ е съобщено от сестра □) както и други предмети, но поведението на пострадалата след това е описано от И. с общи фрази, по следния начин: „казах да престане, че ще стане по-лошо и тя тогава скочи“, „тя скочи и ми налетя на бой“, „скочи и тръгна към мен“, „почна да си пери ръцете“, „аз я блъснах“, „като тръгна към мен не държеше нищо в ръцете си“, „тя не можа да ме удари, аз я блъснах“. В обясненията си подсъдимият твърди, че не е усуквал пръстите на И., а тя „скочила и му налетяла на бой“, а той я блъснал. Няма конкретика в описанието на физическия сблъсък с бившата му съпруга. Подсъдимият описва действията си по следния начин: „Тя почна да си пери ръцете и по ръцете явно съм я блъснал“.

Механизмът на причиняване на травмата, описан от вещото лице е различен – рязко отвеждане назад и усукване, както и че травмата не може да бъде получена при падане.

Съдът приема за недостоверно обяснението на подсъдимия в частта, относно нападение от пострадалата, извършено чрез замеряне с различни предмети и приближаване, перене на ръце, както и че само е отблъснал пострадалата. Хвърлянето на кутия с цигари по подсъдимия, за което пострадалата е споделила със сестра си, няма характер на нападение, не може да се засегне или застраши здравето на подсъдимия. Подс. И. е значително по-силен физически от подсъдимата, съответно е съзнавал невъзможността да бъде засегнат от действията, извършени от пострадалата. И. съзнава физическото си превъзходство и затова заявява: „ако я бях ударил щеше да стане по-лошо“, „в яда си, ако тя ме удари и аз ще я ударя и ще стане простотия“.

Фактическата обстановка е установена по несъмнен начин въз основа на показанията на свидетелите, писмените доказателства, заключенията по назначените експертизи.

На 03.08.2021 г. в с. Топчии подс. Р. И. е причинил счупване на близката фаланга на 4-ти пръст на лява ръка на К. П. И., което е довело до трайно затруднение в движението на левия горен крайник за срок повече от един месец и представлява средна телесна повреда по чл.129, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК

Няма действия, извършени от пострадалата, които пряко и непосредствено да застрашават телесната неприкосновеност на подсъдимия. Показанията на св. Р. И., на които се позовава защитника в пледоарията, че при честите конфликти между страните, И. е проявявала физическа агресия, не водят да извод, че пострадалата е нападнала подсъдимия на 03.08.2021 г. Установените факти не сочат действия на пострадалата, които са в състояние

да застрашат И.. Дори да се приеме тезата на подсъдимия, че пострадалата го замервала с предмети и след това тръгнала към него като си „пери ръцете“, то не може да се счете, че описаното от подсъдимия поведение на И. съставлява нападение, което предполага усилия за защита. И. твърди, по отношение на подсъдимата, че „винаги става така като пийне“ „тя така става и тръгва“, съответно не е налице някакво изненадващо поведение на И., което може да бъде прието от подсъдимия, като нападение, по смисъла на чл. 12 НК, което да изисква отбрана. Ескалираният спор между страните, словесния конфликт, „заяждането“, размяната на обидни реплики, замерянето с кутия от цигари и приближаване на пострадалата към подсъдимия, не са действия, застрашаващи здравето на И. и не представляват непосредствено нападение.

Престъплението е извършено умишлено. Подсъдимият е съзнавал, че извивайки рязко пръстите на ръката на пострадалата ще □ причини увреждане на здравето и е целял това. Способа на извършване на деянието – захват на пръстите, продължителното им задържане и оказване на натиск, въпреки изявлението на пострадалата, че изпитва болка, сочат, че е извършено умишлено деяние. Продължителността и интензитета на упражнената сила сочат, че И. е искал да причини телесно увреждане на пострадалата и е целял настъпване на тези последици.

С извършеното подс. И. е причинил умишлено средна телесна повреда на К. И. и следва да носи отговорност по чл. 129 НК. За престъплението се предвижда наказание лишаване от свобода до шест години.

Първоинстанционният съд е приел, че са налице предпоставките по чл. 55, ал. 1, т. 2, б. б НК и е наложил наказание пробация. В мотивите към обжалвания съдебен акт са изложени кратки съображения, относно извода, че са налице основания за приложението на чл. 55 НК.

Съгласно чл. 337 НПК въззивния съд може да увеличи наказанието само когато има съответен протест от прокурора.

Съдът като отчете чистото съдебно минало на подсъдимия, трудовата анагжираност, добрите характеристични данни, положителните характеристики от работодателите му, макар и към минал момент, намира че за поправянето му е достатъчно определеното от РС наказание. Може да се отчете, че и поведението на пострадалата не е допринесло за избягване на конфликта. Наложените пробационни мерки са необход. и трайно въздействие върху подсъдимия и ще доведат до поправянето му. Пробационните мерки са наложени във и към минималния размер, предвиден в закона и са съответни на установените данни по делото и за предходно агресивно и конфликтно поведение на подсъдимия спрямо съпругата му.

Уважен е иск с правно основание чл. 45 ЗЗД за обезщетяване на претърпените от И. неимуществени вреди в размер на 8 000 лв. Определеният от първоинстанционният съд размер е справедлив и съответен на болките и страданията, претърпени от пострадалата. Установен е продължителен оздравителен процес, надхвърлящ очаквания, необход.ст от продължителна терапия за възстановяване, сравнително тежко отражение върху пострадалата,

с оглед характеристиките □ особености – лесно изпада в стрес, с трудности в адаптацията. И. е изпитвала след деянието тревожност, безпокойство, болка, чувство за ошетеност, нараненост, обида, социална изолация и принудително ограничаване на контактите и вегетативни симптоми.

Жалбата е неоснователна. Обжалваната присъда е обоснована и законсъобразна. Няма допуснати процесуални нарушения. Мотивите към присъдата са в съответствие с изискванията на чл. 305 НПК. Въззивният съд споделя правните и фактически изводи изложени в мотивите към обжалваната присъда и намира, че не са налице основания за нейната отмяна или изменение. Поради това, на основание чл. 338 НПК съдът

РЕШИ:

Потвърждава присъда №36/04.07.2022 г. по нохд № 20213330200 **771**/2021 г. на Районен съд Разград.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____